

влиза въ кръга на по-ясното ни виждане, колкото се касае до научнитѣ му четива и ръководнитѣ му идеи. Всички случайни указания въ писмата му и въ статиитѣ му отъ този периодъ разкриватъ пълното надмощие на възгледитѣ, проповѣдвани отъ голѣмитѣ мислители и учени на Франция преди и следъ революцията, каквито сж Монтескьо, Волтеръ, Русо, Волней, Олбакъ, Ламаркъ и др. Медицинскитѣ лекции, които слуша въ Атинския университетъ, и медицинскитѣ книги, по които се готви за изпитъ, го насочватъ — при ламтежа му за самообразование — къмъ биологични и природоучни трудове, които ще му дадатъ по-точна представа за новия монистически мирогледъ, въ духа на теорията за прогреса. Изобщо той страда отъ непотушимъ гладъ за вѣрни и проникателни знания върху всички тайни на битието и неуморно поглъща изследвания или статии по астрономия, геология, география, религия, етика, история и т. н. Въ единъ списъкъ на свои книги, които е оставилъ на съхранение у приятеля си А. Византионъ, кога да напустне Атина въ 1844 г., той споменава нѣкои добре познати трудове на Месмеръ, Мавло, Дюпюи и др., отъ дето пакъ се вижда голѣмиятъ обхватъ на научнитѣ му интереси. По-късно той цитира английския антропологъ Prichard (*Histoire naturelle de l'homme*, 1842) и разни автори, писали до 1844 г., у които сжщо търси отговоръ на много въпроси. Значителната му частна библиотека, попълвана отъ това време нататъкъ, би могла да свидетелствува ний-добре за кръга на четивата му, ако бѣше запазена. За всѣки случай, ние знаемъ, че тя е обхващала както повечето гръцки и римски класици, така и множество по-нови и ценни философски, социологически и исторически книги.

Но Селимински не се задоволява само съ усвояване на чужди мѣродавни възгледи въ тази обилна литература. Той, който идва вече като зрѣлъ мъжъ въ Атина, за да получи висше образование, се залавя да обработи най-примамливитѣ за него проблеми въ собствени изложения на гръцки, съ намѣрение да направи идеитѣ си достъпни и за българитѣ. И отъ тѣзи изложения — обстойни или кратки студии, а сжщо тѣй и реферати, държани предъ събрания отъ млади сънародници въ Атина — ние се учимъ отново, какъ мъжки залѣга той да се просвѣщава, просвѣщавайки и другитѣ. Темитѣ тукъ говорятъ за старание на Селимински да си уясни, отъ съ-